

Marie
(G v Maasakkers)

Ze haalt z'n kleren uit de kast
Stapels bloezen op 't bed
Wit bij wit, netjes opgetast
Ze hee z'n schoen bij 't nachtkastje gezet
Ze weet nog nie wa da ze ermee wil
Wa ze weggeeft of bewaart
Z'n beste pak en zijnen bril
En dan ineens zie ze'm zo weer staon,
En ze zee;
Noem me nog 'ne keer Marie,
Noem me nog 'ne keer Marie

De koffietafel hee ze al betaald
En de dankbetuigingen gestuurd
't Foto-album vur d'n dag gehaald
en ze bladert mee de kinderen en mee de buurt
"Hier waren we 'nen dag naor de zee,
gelachen da we ha'n
ik moes ineens zo naar de wc
en ik heb 't haost in m'n broek gedaon"
en ze bladert wijdter, 50 jaar getrouwd
"Da hebben we toch mooi gehaald"
Ze hee't 'm nooit gezeed
Hoeveul ze van 'm houdt
Da werd in vur mekare zorgen vertaald

Noem me nog 'ne keer Marie

De leste jaoren, da ze samen ware, waar't zo hendig nie
Ze was haost vergeten wa ze zelf wilde eten,
Mer klagen of zoiets; da nie.
En ze weet 't wel, 't bezoek da wordt al minder,
De telefoon blijft langer stil
Mer ze zee, da't er da nie zoveul hindert
"Nou kan ik ook 's doen wa da'k zelf wil"

Noem me nog 'ne keer Marie
Noem me nog 'ne keer Marie